

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าละแม ป่าพะโต๊ะ ป่าปังหวาน
และป่าปากทรง ในท้องที่ตำบลพระรั้ง ตำบลพะโต๊ะ ตำบลปากทรง
อำเภอพะโต๊ะ ตำบลทุ่งควาวัด ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร และ
บริเวณที่ดินป่าละอุ่น ป่าราชกรูด และป่ากะเปอร์ ในท้องที่ตำบลราชกรูด
อำเภอเมืองระนอง ตำบลกะเปอร์ ตำบลม่วงกลวง ตำบลเขี้ยวเหลียง
ตำบลบ้านนา อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง

ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าละแม ป่าพะโต๊ะ ป่าปังหวาน และป่าปากทรง ในท้องที่
ตำบลพระรั้ง ตำบลพะโต๊ะ ตำบลปากทรง อำเภอพะโต๊ะ ตำบลทุ่งควาวัด ตำบลละแม อำเภอละแม
จังหวัดชุมพร และบริเวณที่ดินป่าละอุ่น ป่าราชกรูด และป่ากะเปอร์ ในท้องที่ตำบลราชกรูด อำเภอ
เมืองระนอง ตำบลกะเปอร์ ตำบลม่วงกลวง ตำบลเขี้ยวเหลียง ตำบลบ้านนา อำเภอกะเปอร์ จังหวัด
ระนอง ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าละแม ป่าพะโต๊ะ ป่าปังหวาน และป่าปากทรง ในท้องที่ตำบลพระรักษ์ ตำบลพะโต๊ะ ตำบลปากทรง อำเภอพะโต๊ะ ตำบลทุ่งควัวดี ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร และบริเวณที่ดินป่าละอุ่น ป่าราชกรูด และป่ากะเปอร์ ในท้องที่ตำบลราชกรูด อำเภอเมืองระนอง ตำบลกะเปอร์ ตำบลม่วงกลวง ตำบลเขี้ยวเหลียง ตำบลบ้านนา อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๕๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่าละแม ป่าพะโต๊ะ ป่าปังหวาน และป่าปากทรง ในท้องที่ตำบลพระรักษ์ ตำบลพะโต๊ะ ตำบลปากทรง อำเภอพะโต๊ะ ตำบลทุ่งควัวดี ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร และบริเวณที่ดินป่าละอุ่น ป่าราชกรูด และป่ากะเปอร์ ในท้องที่ตำบลราชกรูด อำเภอเมืองระนอง ตำบลกะเปอร์ ตำบลม่วงกลวง ตำบลเขี้ยวเหลียง ตำบลบ้านนา อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าละแม ป่าพะโต๊ะ ป่าปังหวาน และป่าปากทรง ในท้องที่ตำบลพระรักษ์

ตำบลพะโต๊ะ ตำบลปากทรง อำเภอพะโต๊ะ ตำบลทุ่งควาย ตำบลละแม อำเภอละแม

จังหวัดชุมพร และบริเวณที่ดินป่าละอุ่น ป่าราชกรูด และป่ากะเปอร์

ในท้องที่ตำบลราชกรูด อำเภอเมืองระนอง ตำบลกะเปอร์ ตำบลม่วงกลวง

ตำบลเขียวเหลียง ตำบลบ้านนา อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง

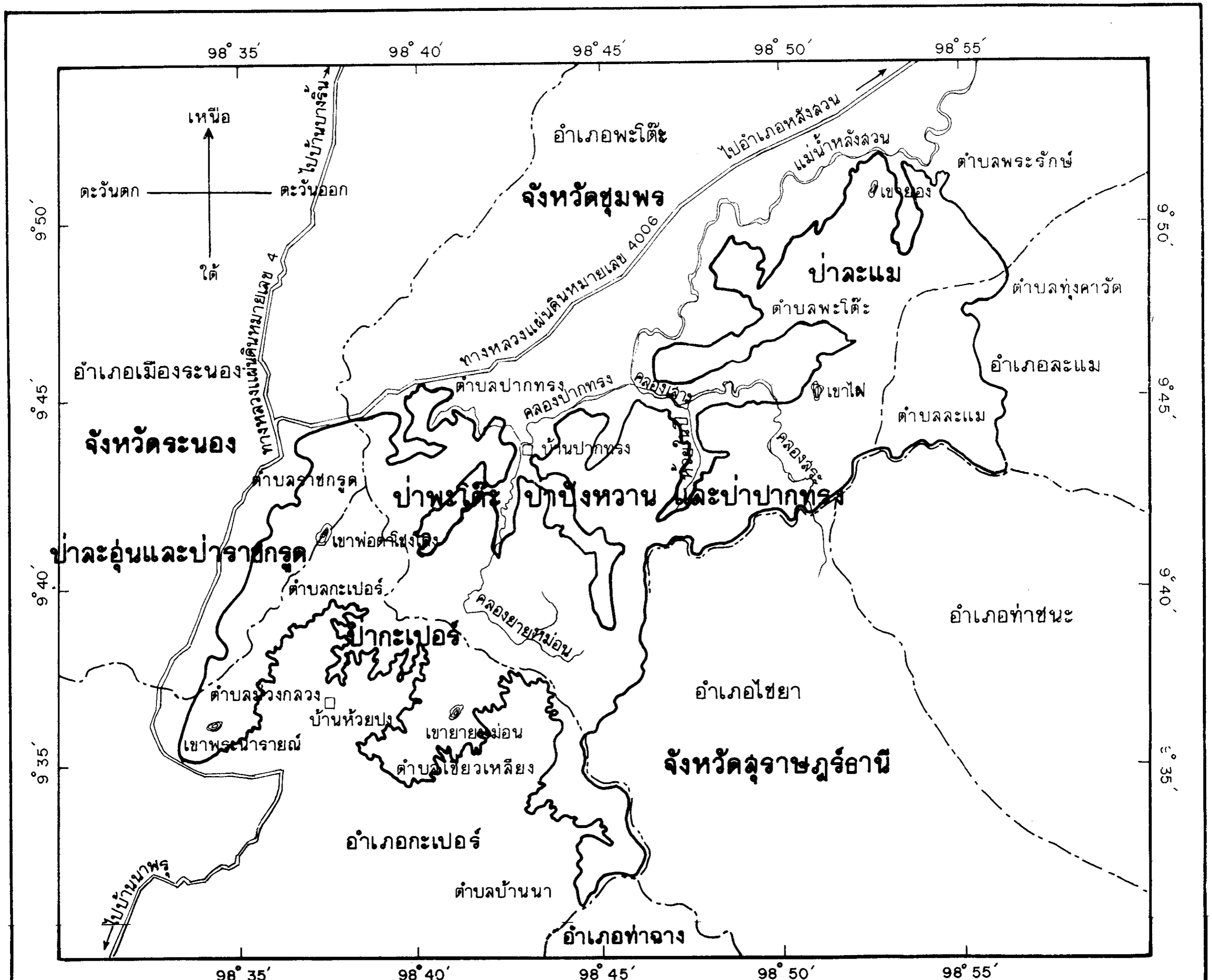
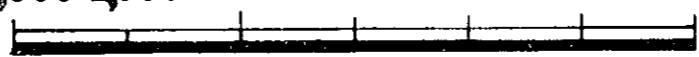
ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ. 2542

เนื้อที่ประมาณ 290,000 ไร่

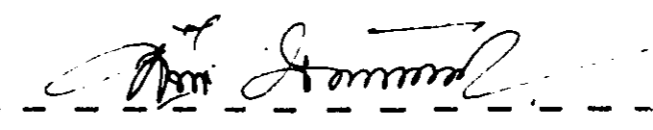
มาตราส่วน 1:250,000

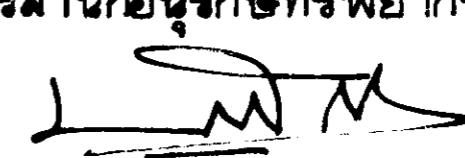
เมตร 5,000 2,500 0 2.5 5 7.5 10 กิโลเมตร



เครื่องหมายแผนที่

- แนวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
- แนวเขตจังหวัด
- แนวเขตอำเภอ
- ทางหลวง, ถนน
- แม่น้ำ, คลอง, ห้วย
- ภูเขา
- บ้าน


 (นายฉันทน์ ศิริวัฒนาภักดิ์)
 ผู้อำนวยการสำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ


 (นายพลอดประฉพ สุริสวัสดิ์)
 อธิบดีกรมป่าไม้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากป่าละแม ป่าพะโต๊ะ ป่าปังหวาน และป่าปากทรง ในท้องที่ตำบลพระรักษ์ ตำบลพะโต๊ะ ตำบลปากทรง อำเภอพะโต๊ะ ตำบลทุ่งควาวัด ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร และบริเวณที่ดินป่าละอุ่น ป่าราชกรูด และป่ากะเปอร์ ในท้องที่ตำบลราชกรูด อำเภอเมืองระนอง ตำบลกะเปอร์ ตำบลม่วงกลวง ตำบลเขี้ยวเหลียง ตำบลบ้านนา อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง เนื้อที่ประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ ไร่ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขาสูงสลับซับซ้อน เป็นป่าดงดิบชื้นที่อุดมสมบูรณ์ เป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธารของคลองหลายสายที่ไหลบรรจบแม่น้ำหลังสวน จังหวัดชุมพร และแม่น้ำกะเปอร์ จังหวัดระนอง มีแหล่งน้ำ แหล่งอาหารของสัตว์ป่าอุดมสมบูรณ์ และมีสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครองหลายชนิดอาศัยอยู่อย่างชุกชุม เช่น เลียงผา เก้งหม้อ แมวลายหินอ่อน ช้างป่า กวาง กระทิง เสือ สมเสร็จ หมู ลิง ชะนี ค่าง นก ภูชนิดต่างๆ ตลอดจนสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งรวมพันธุ์ไม้ที่หายากและกำลังสูญพันธุ์อีกหลายชนิด เช่น บัวผุด ฉะนั้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าและพันธุ์ไม้ที่หายากและกำลังจะสูญพันธุ์ รวมทั้งรักษาต้นน้ำลำธารที่มีอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ให้คงอยู่อย่างถาวรตลอดไป สมควรกำหนดบริเวณที่ดินดังกล่าว ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้